

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมรายบุคคล ในผู้ป่วยโรควิตกกังวล โดยผู้ศึกษาซึ่งเป็นพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชปฏิบัติงานประจำที่ สถานีอนามัยบ้านคอนกลาง ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ดำเนินการโดยใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมแก่ผู้ป่วยเป็นรายบุคคลที่บ้าน ประกอบด้วยกิจกรรมการบำบัด 4 ครั้งๆ ละ 60 – 90 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ดำเนินการศึกษาต่อเนื่องกัน 4 สัปดาห์ คือระหว่างวันที่ 23 กรกฎาคม 2550 – วันที่ 17 สิงหาคม 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยจำนวน 20 คน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ว่าเป็นโรควิตกกังวลและอยู่ระหว่างการบำบัดด้วยยาคลายความวิตกกังวลแบบผู้ป่วยนอก ของโรงพยาบาลศูนย์เจ้าพระยาบรมราช และเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลของโรควิตกกังวลก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรควิตกกังวล ก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและ ร้อยละของผู้ป่วยโรควิตกกังวล จำแนกตามอายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว ระยะการเจ็บป่วย และจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
21-33 ปี	7	35
34-46 ปี	5	25
47-59 ปี	8	40
เพศ		
ชาย	4	20
หญิง	16	80
สถานภาพสมรส		
โสด	1	5
คู่	18	90
แยกกันอยู่	1	5
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	15	75
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	15
ปริญญาตรี	1	5
อาชีพ		
รับจ้าง	7	35
เกษตรกร	8	40
ค้าขาย	4	20
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1	5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	-	-
1,000-5,000 บาท	14	70
5,000-10,000 บาท	6	30
ระยะเวลาการเจ็บป่วย		
1 – 6 ปี	7	35
7-12 ปี	12	60
13 ปีขึ้นไป	1	5
จำนวนครั้งของการรักษา		
10-20 ครั้ง	5	25
20-30 ครั้ง	8	40
30 ครั้งขึ้นไป	7	35

จากตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยโรคโควิด-19 พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 47-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 เป็นเพศหญิงร้อยละ 80 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 90 สำหรับด้านการศึกษาพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา คือ ร้อยละ 75 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 40 รองลงมาคือ รับจ้าง ร้อยละ 35 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,000-5,000 บาท ร้อยละ 70 ส่วนระยะเวลาการเจ็บป่วยด้วยโรคโควิด-19 พบว่าส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 7 -12 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 และจำนวนครั้งของการรักษานั้น ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 – 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40

ตอนที่ 2 ความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคจิตกังวลก่อนและหลังการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคจิตกังวลก่อนและหลังการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม (n = 20)

คนที่	ก่อนการบำบัด		หลังการบำบัด	
	คะแนน	ระดับความวิตกกังวล	คะแนน	ระดับความวิตกกังวล
1	51	ปานกลาง	42	ปานกลาง
2	41	ปานกลาง	29	เล็กน้อย
3	45	ปานกลาง	40	เล็กน้อย
4	43	ปานกลาง	39	เล็กน้อย
5	30	เล็กน้อย	26	เล็กน้อย
6	42	ปานกลาง	37	เล็กน้อย
7	53	ปานกลาง	49	ปานกลาง
8	54	ปานกลาง	48	ปานกลาง
9	39	เล็กน้อย	35	เล็กน้อย
10	53	ปานกลาง	46	ปานกลาง
11	39	เล็กน้อย	35	เล็กน้อย
12	62	สูง	57	ปานกลาง
13	61	สูง	57	ปานกลาง
14	44	ปานกลาง	35	เล็กน้อย
15	59	ปานกลาง	53	ปานกลาง
16	38	เล็กน้อย	34	เล็กน้อย
17	53	ปานกลาง	46	ปานกลาง
18	45	ปานกลาง	41	ปานกลาง
19	54	ปานกลาง	48	ปานกลาง
20	40	เล็กน้อย	35	เล็กน้อย
	$\bar{X}=47.30$	ปานกลาง	$\bar{X}=41.60$	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ป่วยโรควิตกกังวลส่วนใหญ่มีคะแนนความวิตกกังวลในขณะเผชิญก่อนการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม พบว่ามีผู้ป่วยที่มีคะแนนความวิตกกังวลในขณะเผชิญในระดับน้อยและปานกลางจำนวนเท่าๆ กัน โดยผู้ป่วยโรควิตกกังวลทุกคนมีคะแนนความวิตกกังวลลดลงหลังจากได้รับการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคจิตกังวล ก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมรายบุคคล

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวล ของผู้ป่วยโรคจิตกังวลก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมรายบุคคล (n = 20)

	ก่อนการบำบัด		หลังการบำบัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
คะแนนความวิตกกังวล					
คะแนนความวิตกกังวล	47.30	8.664	41.60	8.652	2.045 [*]

*p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคจิตกังวลก่อนและหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมรายบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ป่วยโรคจิตกังวลหลังการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมลดลงกว่าก่อนการใช้การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม